

διατάττω, δτι τὸ μοναστήριον Μέγα Σπήλαιον, ἀφοῦ δώσῃ κατ' ἔτος εἰς τοὺς συν[τ]άκτας τῶν φόρων τὰ πενήντα γρόσια ἥτοι 35 χιλιαρίδες λεπτὰ (ἄσπρα) τὸν προσδιωρισθέντα φόρον διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Καλαβρύτων, Βοστίζης, Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Γαστούνης μετόχια του καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ κακλιεργούμενα χωράφια, ἀμπέλια, λειβάδια, δένδρη καὶ λοιπὰ κτήματα δντα ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του, νὰ μὴ τὸ ἐνοχλήσουν πλέον μὲ ἀπαιτήσεις χαρατζίων, δεκάτων καὶ ἄλλων φόρων, οὔτε οἱ μιριμηράνιδες, οὔτε οἱ χάσι βοεβόνδαι, οὔτε οἱ ἐπιστάται τῶν τιμαρίων, οὔτε οἱ φύλακες τῶν φρουρίων, οὔτε ἄλλοι ἔχοντες ἔξουσίαν τινά. οὗτως ἡς ἡξεύρωσι καὶ ἂς δώσωσι πίστιν εἰς τὸ βασιλικόν μου σῆμαίον. ἐξεδόθη τῇ κε' τῇσι σελήνῃ τζεμάζουλ ἐβέλ ἐν ἔτει 1090 (ἀπὸ Χριστοῦ 1674).

(*"Οτι πιστή τη μετάρρασις. Τῇ 12 Ιουλίου 1834 ἐν Ἀργει, ὁ διερμηνεὺς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Τουσουφμπέις Ἀχμετπασαζαδές.*)

IV. 7202—1693, 5. mensis septembris, ind. I.

Antonius Zeno, procurator generalis exercituum venetorum in Peloponneso, praecipit, ut monasterium solvat annuatim realia ducenta pro decima, secundum decisionem senatus.

Παρὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ αριφοῦ ἀνδρὸς Ἀντωνίου Ζήνου, γενικοῦ διοικητοῦ τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον στρατευμάτων, πίστιν, ἀγάπην, ὑγιείαν καὶ φιλίαν.

Ἐνεργανίσθησαν εἰς τὴν σεβαστὴν γαληνότητά μας δ ἡγούμενος καὶ οἱ καλόγηροι τῆς μονῆς τῆς ἀφιερωμένης εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου τῆς ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Καλαβρύτων καὶ δι' εὐσεβάστου ἀναφορᾶς των ἐπαρεκάλεσαν, δτι μὲ ἐκεῖνον τὸν φόρον τοῦ δεκάτου, 300 σε ἐγχριθῇ δίκαιον νὰ προσδιορισθῇ παρὰ τῆς δημοσίου ἔξουσίας νὰ συγχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἰρηνική, κάρπωσις τῶν κτημάτων, ὡς διωρισμένη πρὸς ἔξοιχονόμησιν τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου αὐτοῦ. περὶ τῆς παρακλήσεως αὐτῶν ἐλήφθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι, καὶ ίδοὺ κατὰ τὴν τούτων συνέπειαν ἐκδίδει ἡ γερουσία τὴν ἀπόφασιν ταύτην, δτι ἐπάγω εἰς τὰ κτήματα καὶ δλην τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, δσην κατὰ τὸ παρὸν κατέχει, νὰ πληρώγηται μέγρ: νέας δημοσίας ἀποφάσεως τὸ γρέος τοῦ δεκάτου φόρου εἰς διάλια διακόσια κατ' ἔτος. διευθύνθησαν ἡδη πρὸς τὴν αὐτοῦ γαληνότητα, τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς θαλάσσης, αἱ εἰδοὶ ποιήσεις δι' ἐκείνας· τὰς διατάγεις, τὰς ὅποιας ἡ ίδια του φρόνησις ἐνέχριγεν

ἀναγκαίας νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὴν προθεσμίαν μας πρὸς παρηγορίαν τῶν ὄχετῶν.
ἐδόθη ἐν τῷ δουκικῷ οίκηματι τῇ ε' σεπτεμβρίου ινδ. γ'.¹⁾

Ἄντωνιος Ζῆνος κτλ.

Αὐγουστῖνος Γαδαλδῖνος γραμματεύς.

Τῇ ια' φεβρουαρίου 1693 (ἔτους γέου) ἐν Πάτραις.

Ἐπαρουσιάσθη εἰς χεῖρας τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ἔξοχωτάτου Ἀντωνίου
Ζήνου, γενικοῦ διοικητοῦ τῶν στρατευμάτων ἐν ἐνεργείᾳ παρὰ τοῦ ἡγουμένου
τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. παρεδέχθη αὐτὴν διὰ τὴν
ἀπάραλλακτον ἐκτέλεσίν της.

Ἄντωνιος Ζῆνος κτλ.

Αὐγουστῖνος Γαδαλδῖνος γραμματεύς.

1693 φεβρουαρίου :β' (ἔτους γέου) ἐν Πάτραις. κατεχωρίσθη εἰς
τὸ βιβλίον τῆς συλλογιστικῆς ὑπηρεσίας. Ιωάννης Ἅγορᾶς γραμματεύς.

V. 7282—1713, 3. mensis iulii, ind. VI.

*Ioannes Cornelius, dux Venetorum, praecipit magistratibus venetis in Peloponneso,
ut protegant possessiones monasterii contra latrones puniantque maleficos.*

Διάταγμα.

Ιωάννης Κορνήλιος, χάριτι θείᾳ ἡγεμῶν τῶν Βενετῶν καὶ
ἐνὸς ἑκάστου ὑμῶν καὶ σοφώτατος ἀνήρ, διατάσσω πρὸς τοὺς γραμ-
ματεῖς, διπλαρχηγούς, εἰσπράκτορας καὶ λοιποὺς ὑπηκόους πάσης γῆς
καὶ τόπου τῆς ἐξουσίας μου καὶ πρὸς τοὺς διαδόχους μου τοὺς πιστοὺς
καὶ ἀγαπητούς, ἐπευχόμενος ὑγείαν καὶ ἀγάπην.

Σᾶς γνωστοποιοῦμεν, ὅτι τῇ καθ' ἡμέρᾳ τοῦ ἐκπνέοντος μηνὸς ἐν τῷ ἡγε-
μονικῷ ἡμέρᾳ συμβουλίῳ δὲ ἐπὶ τῆς ἐγκληματικῆς ἐξετάσεως διωρισμένος κύριος
Ιωάννης Λεπομάνος Ἅγεμ κόμης καθυπέβαλεν ἡμῖν πρότασιν, ητις καὶ παρ-
εδέχθη ως πρέπουσα εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς ἡμετέρας κυριαρ-
χίας, ἵνα προβληθῶσι καὶ διαταχθῶσι τὰ μέσα τῆς δικαιοσύνης, ώστε ἔκαστος
εἰς τὴν ἐλευθέραν ἡμῶν ἐπικράτειαν νὰ δύναται νὰ ξῆ εἰρηνικῶς καὶ νὰ νέμεται
καὶ χαίρῃ τὰ ἀγαθά του, νὰ τιμωρῶνται δὲ διὰ τῶν ἀνηκουσῶν ποιγῶν πρὸς

¹⁾) Error in indictione: annus 1693 habet ind. I.

παραδειγματισμὸν οἱ κακοποιοί· καὶ ἐπειδὴ διὰ ταπεινῆς ἴκεσίας τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς τῆς θεοτόκου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Καλαβρύτων κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦ Ἱερομονάχου Σεραφείμ Φραντζῆ, ἀντεπροσώπου τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς, ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἡμέτερους συνηγόρους, δτὶ διάφοροι ὄγκωστοι· κλέπται καὶ κακοῦργοι προξενοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα μεγάλας ζημίας εἰς τὰ ὑποστατικά των, γαίας, πεδιάδας, λειβάδια, βοσκάς, μύλους, βουνά, οἰκίας, αὐλάς, κήπους, δένδρα, ἀμπελῶνας, καστανῶνας, λίμνας, νερά, ὑδραγωγεῖα καὶ ἄλλα κτήματά των τοποθετημένα εἰς τὴν ἔξουσίαν μας, κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ τὰ κούρβουλα καὶ ξυλικὴν μετὰ διαφόρων καρπῶν, συντρίβοντες καὶ χαλῶντες τοὺς φράκτας καὶ ἄλλα περιτειχίσματα κτισμένα διὰ τὰ ὕδατα καὶ τὰ ζῷα διαφόρων εἰδῶν, κλέπτοντες σιτάρια, κριθάρια, ἀστάχυα, γεννήματα, ξύλα, λινάρια, σανόν, μέλι, σταφύλια καὶ διπλωρικά καὶ ἄλλους καρπούς, ὅπτινες γίνονται ἐκεῖ, κάμνοντες πολλὰς διόδους καὶ διαβάσεις καὶ ἔφιπποι καὶ πεζοὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ ὑποστατικά καὶ τὴν φυτευμένην γῆν καὶ ἀνασπῶντες δένδρα, κατεδαφίζοντες τοίχους, ἀγαβαίνοντες καὶ πιάνοντες τοὺς δρόμους, χαλῶντες τὰ χανδάκια καὶ τὰς γούβας, ἀνοίγοντες σκάμματα, ἀρπάζοντες ζῷα καὶ αὐτὰς τὰς ἔργιθας καὶ τὰ περιστέρια καὶ σκοτόνοντες ὡς καὶ τὰ δρυιθόπουλα καὶ περιστερόπουλα, ὁψαρεύοντες εἰς τὰς λίμνας καὶ ἰχθυοτροφεῖα καὶ ἀρπάζοντες τὰ ὁψάρια καὶ τέλος πάντων μυρίας ἄλλας τοιαύτας ἀνυποφόρους ζημίας προξενοῦντες, τὰς διποίας, ἐὰν τὰ μέσα τῆς δικαιοσύνης δὲν ἀναχαιτίσωσιν, ἀνευ ἀμφιβολίας δλα τὰ ῥηθέντα κτήματα θέλουσιν ἀφανισθῆναι καὶ διαρπαγῶσι. διὰ ταῦτα κατ' ἔξουσίαν τοῦ συμβουλίου τούτου ἀπεφασίσθη, νὰ συλλαμβάνωνται οἱ τοιούτοι κακοῦργοι δποιοιδήποτε διὰ τῶν ἐν τῇ ἡγεμονείᾳ γραμματέων, δπλαργηγῶν, εἰσπράκτορων καὶ λοιπῶν τῆς ὑπακοῆς μας καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων των, ἀφ' οὗ πρῶτον οὗτοι διακηρύξωσιν, δτὶ, δταν καὶ ὁψέ ποτε παρὰ τοῦ ίδίου ἀγαρέροντος μοναστηρίου, εἴτε ἄλλου δποιοιδήποτε ἐπιτρόπου του προτκληθῶσιν εἰς βοήθειαν, οὐδεὶς θέλει ὑποφέρει νὰ προξενηθῇ ζημία καμία παρὰ τῶν προειρημένων κακοποιῶν, οὔτε κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον εἰς τὰ κτήματα καὶ γαίας καὶ τόπους τοῦ Ἱεροῦ μοναστηρίου τῶν ἀναφερομένων. καὶ εἶναι ὑπὸ ποιηὴν ὁ ἐξελεγχθεὶς κακοποιός, ἐκτὸς τῆς προσδιωρισμένης παιδείας καὶ τῆς ἀποζημιώσεως, νὰ πληρώῃ καὶ ἐν πρόστιμον πεντήκοντα μικρῶν λιτρῶν, τῶν δποίων τὸ ἐν ἡμισυ θέλει δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύπτοντα καὶ ἀγαφέροντα τὴν ζημίαν καὶ τὸ ἀπολειφθὲν εἰς τὸν εἰσπράκτορα καὶ τὸν ἐνεργοῦντα καὶ ἐκτελοῦντα τὰ δημόσια γρέη, καὶ θέλει καταδικάζεται εἰς τρία σχοινία καὶ νὰ δουλεύῃ εἰς τὰς γαλιώτας τῆς κυριαρχίας μας δι' ίδίων ἐξόδων, ἐὰν ἦγαι ίκανὸς καὶ δυνατός,

εις τρεῖς γρόνους κατὰ συνέχειαν. ἐξ ἐναντίας δέ, ἐὰν οἱ κακούργοι τύχωσι
ἀδύνατοι, τρεῖς φοραῖς νὰ δέρνωνται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ τόπου καὶ περιοχῆν,
καὶ νὰ ἔξορίζωνται οὐ μᾶλιστα μακράν τῶν συνόρων διὰ δύω ἔτη, καὶ ἀν παρα-
βιασθῇ αὗτῇ ἡ ζημία καὶ συλληφθῶσι, νὰ φυλακίζωνται διὰ ἑνα δλόχληρον γρόνον
καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν εἰς τὴν ἔξορίαν των, καὶ τοῦτο, διάκις μὲ τὰς αὐτὰς
περιστάσεις ἥθελαν συλληφθῶσιν· οἱ δὲ δικασθήποτε δυνατοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ πλη-
ρώνωσι καὶ ἔχατὸν λίτρας μικράς ἐκ τῆς ἴδιοκτησίας των, ἐὰν ἔχωσιν, ἢ ἀπὸ τὰ
χρήματα τοῦ ἀναφερομένου, καὶ διτις ἔχατηγόρησε τοὺς κακούργους αὐτούς, δικα-
σθήποτε εὑρεθῇ ἢ ἀλγήθεια, νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς ν' μικράς λίτρας, τὰς πληρωτέας
ώς ἄνω, καὶ νὰ κρατήται μυστικῶς. ἀλλ' ἐὰν οἱ κακούργοι δὲν δυνηθοῦν νὰ
συλληφθῶσιν ὑπὸ τῆς δημοσίου δυνάμεως, νὰ γίναι ἀποκεκηρυγμένοι καὶ ἀπόντες καὶ
ἐννοοῦνται ἔξωρισμένοι καὶ ὑπὸ περίστασιν πάραβιάσεως τῆς ἔξορίας, καὶ ἀν εἰς ἐξ
αὐτῶν τῶν ἐγχληματικῶν συντρόφων ἥθελε μαρτυρήσῃ τοὺς συναιτίους, οἱ συναι-
τοὶ του τότε νὰ παιδεύωνται, διπλαῖς ἔχῃ ἢ ἀλγήθεια, καὶ αὐτὸς νὰ κερδίῃ τὴν
συγχώρησίν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ν' λίτρας τὰς
μικράς, αἱ δικοῖαι· νὰ τῷ πληρόνωνται ὡς ἄνω, καὶ νὰ κρατήται τοῦτο κρυφόν. ἡ
ἐκτέλεσις ταύτης τῆς διαταγῆς παραδίδεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἡγεμονείας
μας, εἰς δοους ἀνήκει, καὶ εἰς τοὺς διαδόχους των, πρὸς τοὺς δικοίους ἥθελε
γίνη γνωστή. ἡ ζημία παρὰ τῶν ἀναφερομένων. καὶ ἐπειδὴ αὐτῇ ἡ διαταγή
μας ἔγινε κατὰ θέλησίν μας, προστάζομεν, ὡς καὶ ἀνωθεν, ἵνα μένη μοναδική
καὶ εἰς δλα τῆς τὰ μέρη νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καὶ ἐνεργηθῇ καὶ παρὰ
πάντων νὰ σεβασθῇ καὶ ἔχαστος νὰ τὴν παραπέμπῃ πρὸς τὸν ἄλλον καὶ νὰ
κάμη νὰ δημοσιευθῇ εἰς ἀπαντας πᾶν δ τι αὗτῇ ἡ διαταγὴ διαλαμβάνει, αὐτῇ
δὲ νὰ καταχωρισθῇ καὶ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ ἀναφερόμενον μοναστήριον. ἐδόθη
ἐν τῷ ἡγεμονικῷ παλατίῳ τῇ γ' Ιουλίου ἵνδ. σ'.

Ιωάννης Φράγκης.

Κορυφήλιος ἐπίτροπος ὑπ[έγραψα].

Τῇ γ' Ιανουαρίου 1713 ἔτους νέου.

Ἐπαρουσιάσθη εἰς χεῖρας τοῦ ἔξοχωτάτου Ἀντωνίου Λορετάνου, γενικοῦ
ἐπάρχου τῶν ὅπλων τῆς Ηελοποννήσου, παρὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἀγίας μονῆς
τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, διτις ἰδών αὐτὴν διώρισε νὰ καταχωρισθῇ διὰ τὴν ἀκριβῆ
ἐκτέλεσίν της.

Ιωάννης Σουκάτος γραμματεύς.

VI. 7232—1724, mense regeb, ind. (II).

Imperator Turcarum Achmet III. praecipit, ut monasterium solvat tributum annum quindecim millium asprorum protegitque id contra molestias magistratum provinciae.

Σουλτάν Ἀχμέτ [δ γ'].

(Τουρᾶς.)

Ἐξοχώτατε καὶ ὑπέρτατε βεζίρη μουχασῆη τοῦ Μωρέως καὶ λογιώτατοι κριται τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Βοστίτζας καὶ τῆς Παλαιάς Πάτρας καὶ τοῦ Χλουμουτζίου, πληθυνθείη τι δόξα ύμῶν. ἐρχομένου τούτου τοῦ ὑπέρτατου καὶ αὐτοχρατορικοῦ ὄρισμοῦ γνωστὸν ύμῖν ἔστω, δτι οἱ καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου Σπηλαίου, ὅπερ εἶναι εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Καλαβρύτων, ὅπου ὑπάρχει εἰς τὸν Μωρέα, πρὸς τὸ αὐτοχρατορικόν μου κριθριον, ἔδοσαν ἀναφορὰν διαλαμβάνουσαν, δτι, ὅπόταν ἐμβῆκεν ὁ στρατὸς τῶν μουσουλμάνων εἰς τὸν φηθέντα Μωρέα, διὸ νὰ τὸν κυριεύσῃ καὶ νὰ τὸν αἰχμαλωτίσῃ, πρῶτοι ἀπὸ δλους αὐτοὶ μετὰ σκουδῆς ἐδέχθησαν νὰ γῆναι ὑπήκοοι (φαγιάδες), καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ ἀοιδίμου σουλτάν Μεχμέτη κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν ἔξουσιάζοντες τὸν τόπους τόσον ἐκείνους, ὅπου σπέρνονται, δσον καὶ ἐκείνους, ὅπου δὲν σπέρνονται, δσοι εἶναι εἰς τὸν τόπους τῶν καὶ εἰς τὰ κτήματά των (μούλκια), ὅποι ἔξουσιάζουσι καὶ εύρεσκονται εἰς τὰ Καλαβρύτα καὶ [τὴν] Βοστίτζαν καὶ [τὴν] Παλαιὰν Πάτραν καὶ εἰς τὸ Χλουμουτζίον καὶ τὰ Τρυπία, ὥρισθη νὰ δίδωσι δι' αὐτὰ εἰς τὸ δημόσιον (μιριμαχτοῦ) δεκαπέντε χιλιάδες ἀσπρα κατ' ἔτος ἀντὶ τοῦ οὐσουρίου καὶ ρεαμίου καὶ τῶν ἀλλων τεκιλιφίων, καὶ νὰ μὴ ἀνακατώνεται τίνας εἰς τὰ κτήματα καὶ εἰς τὰ χώματα καὶ εἰς τὰ χωρία (τζιφτλίκια) καὶ εἰς τὰ κουρία καὶ εἰς τὸν μύλους καὶ εἰς τὰς ἐλαῖας καὶ εἰς τὰ περιβόλια καὶ ἀμπέλια καὶ ἀλώνια καὶ ξεχειμάδια καὶ μετόχια αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐμποδίζῃ αὐτοὺς τίνας ἔξουσιάζοντας αὐτά, οὔτε νὰ τὸν πειραΐη ζητῶν παρ' αὐτῶν οὐσοῦρι καὶ ρέσμι καὶ ἀσπρα καὶ χαρίσματα καὶ πράγματα καὶ ζωτροφίας (ζαχιφέ) καὶ κτήνη καὶ τετράποδα καὶ ἄλλο τίποτε καὶ δμολογίαν ταπισμάτως, ὅποι νὰ δίδεται εἰς ἄλλον. μ' δλον τοῦτο οἱ ὄριζοντες τὸν μαλκιανὲ τῆς Βοστίτζας καὶ τοῦ χωρίου Διακοπτοῦ, ὅποι εἶναι εἰς τὴν γειτωκίαν τῶν, λέγουσιν εἰς τὸν μοναχούς, δτι ἐσεῖς εἰς τὸν προτητεριγούς μας ἐδίδετε πρᾶγμα, τὸ λοιπὸν δίδετε καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ οὕτω τὸν ἐνοχλοῦσι καὶ ἀνακατόνοται εἰς τὸν τόπου τὸν καλούμενον Τρυπία. αὐτοὶ λοιπὸν ἔχοντες καὶ μερικοὺς φετβάδες, ὅποι συμφωνῶν

μὲ τὴν ἀγωγὴν τῶν, παρεκάλεσαν νὰ γένῃ προσταγὴ εἰς τοὺς ῥηθέντας, νὰ μὴ τοὺς πειράζωσι καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλῶσι ζητοῦντές τους οὐσούρια καὶ ρέσμια καὶ ἀσπρα καὶ πράγματα καὶ κτήνη καὶ τετράποδα καὶ ἄλλο τίκοτε. Ζθεν ἐθεωρήθη εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ μπάς μουχασεμπὲ τὰ πεφυλαγμένα εἰς τὸ πλούσιόν μου ταμεῖον, καὶ ἔγεινε τερκενάρι διαλαμβάνον, διτὶ κατὰ τὴν ἀγίαν προσταγὴν καὶ τὸ Ἰσον τοῦ καταστίχου καὶ τοῦ βασιλικοῦ μπερατίου, διπου ἐδόθησαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίου σουλτάνου Μεχμέτη, ἐδόθη προσταγὴ μου ἀγία περιέχουσα, διτὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ χώματα τῶν καλογῆρων τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου τοῦ κειμένου εἰς τὸν ληφθέντα Μωρέαν, τὰ διποῖα αὐτοὶ δρῖζουσι καὶ εἶναι εἰς τοὺς ἀνωθεν τόπους, κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐγράφθησαν [εἰς τὸ μρὶ] μακτοῦ καὶ τὰ πρόβατα τῶν, ἀν δὲν γένωσι χῖλια, νὰ μὴ δίδωσι ρέσμι καὶ ἀντὶ τοῦ οὐσουρίου καὶ ρεσμίου καὶ τῶν ἄλλων τεκιλιφίων νὰ πληρώνωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ μρὶ μακτοῦ ἀσπρα (λεπτά) 15000. οἱ δὲ οὔτε-τουγιλοὺ πασάδες καὶ οἱ τεφτιστέες καὶ οἱ χάσ-βοεβονδάδες καὶ οἱ σουμπασίδες τῶν ζαΐμιδων καὶ τιμαρίων καὶ οἱ μπεδελτέες καὶ οἱ ἐμίνιδες καὶ οἱ καστριγοὶ καὶ τὸ φουσάτον καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐναντίον τῆς προσταγῆς καὶ τοῦ καταστίχου καὶ τοῦ Ἰσον τοῦ καταστίχου τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἐναντίον τῶν σεγετίων νὰ μὴ τοὺς πειράζωσι καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλῶσιν, Ζθεν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπροστάχθη νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἀνωθεν. δρῖζα λοιπόν, καθὼς φθάσῃ ἡ ἀπόφασίς μου τῇ ἀγίᾳ κατὰ τὴν ἐκδοθείσαν προσταγὴν μου, νὰ ἐνεργήσῃτε, Τίγουν τὰ κτήματα καὶ τὰ χώματα τῶν μοναχῶν τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου, τὰ διποῖα αὐτοὶ δρῖζουσι καὶ εἶναι μέσα εἰς σύνορα φανερά καὶ πασίδηλα καὶ κείνται εἰς τοὺς ἀνωθεν τόπους, νὰ τὰ κάμητε νὰ εἶναι κατὰ τὴν ἀνωθεν συνήθειαν ἴδια τῶν καὶ τὰ πρόβατα, ἕως οὐ νὰ γένωσι χῖλια, νὰ μὴ δίδωσι ρέσμι καὶ ἀντὶ οὐσουρίου καὶ ρεσμίου καὶ ἄλλων τεκιλιφίων νὰ πληρώνωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ μρὶ μακτοῦ 15000 ἀσπρα, καὶ κατὰ τὸ ἔκπαλαι νὰ ἐμποδίζηται τοὺς οὔτε-τουγιλοὺ πασάδες καὶ τεφτιστέες καὶ χάσ-βοεβονδάδες καὶ σουμπασίδες τῶν ζαΐμιδων καὶ τιμαριωτῶν καὶ τοὺς μπετελτέες καὶ ἐμίνιδες καὶ καστριγοὺς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς ἐναντίον τῆς προσταγῆς καὶ τοῦ καταστίχου καὶ τῶν σεγετίων, καὶ ἔξω τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νῦν δοθέντος ἀγίου δρισμοῦ νὰ μὴ κάμησουν εἰς αὐτοὺς στενοχωρίαν καὶ δυναστείαν διὰ τὰ κτήματα καὶ τὰ χώματα τῶν. Στέι νὰ τήξεύρετε καὶ νὰ πείθεσθε εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ ἀγιον, τὸ διποῖον ἐγράφη.

'Ἐν ἔτει 1149 κατὰ τὰς ἀργὰς τοῦ φεγγαρίου ῥετζὲπ (ἀπὸ Χριστοῦ 1724).

VII. 7249—1741, mense martio, ind. IV.

Patriarcha Paisius declarat, monasterium esse stauropegeticum, confirmatque ejus jura et possessiones.

Πατέριος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης,
καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ἐργον φέριστον καὶ πάρα πᾶσι τοῖς εὗ φρονοῦσι σκουδῆς τῆς ἀγωτάτῳ
ἐπάξιον κρίνεται, πᾶσαν οἰκοδομὴν καλῶς ἀναθεν ἀρξαμένην καὶ συντελεσθεῖσαν,
εἴτα τῇ τοῦ χρόνου περόδῳ καὶ ταῖς τοῦ καιροῦ περιστάσεσι πτῶσιν τινα καὶ
ἀνατροπὴν ὑφορωμένην οἰκοδομεῖν καὶ ἀνανεοῦν ἐπὶ τῷ προχαταβληθέντι θεμελίῳ
καὶ τῆς διηγεκούς αὐτῆς συντηρήσεως λόγον δι τι πλείστον ποιεῖσθαι· τῆς γὰρ
τοῦ πανδαιμάτορος χρόνου ροῆς ταῖς κατὰ τὸ ἀντίξουν αὐτῆς προσβολαῖς ἀμα-
ροῦν πεφυκυίας τὰ καλῶς φθάσαντα συντελεσθῆναι, οἱ τούτων ἐμφρόνως πρεστάναι
λαχόντες σὺ διαλείπουσιν ἀναμορφοῦντες αὐτὰ καὶ εἰς φῶς ἀνασκαλοῦντες σωστι-
κοῖς ἐπιτηδεύμασί τε καὶ ἐπεξεργάσμασιν. ἀναγκαῖα γοῦν οὖσα ἡ τοιαύτη ἀνά-
κλησίς τε καὶ ἀνανέωσις ἐπὶ πάντων τῶν ἐγχοσμίων πραγμάτων, δισα τὴν ἐκ
τοῦ χρόνου φθορὰν ἐπιδέχεται, ἀναγκαιοτάτη δήπουθεν ἐν τοῖς μάλιστα πέφυκεν
ἐπὶ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν, εὐαγῶν τε οἷκων καὶ σεβασμίων μοναστηρίων ἐνερ-
γουμένη, τῶν ὑποτελούντων τῇ προνοίᾳ καὶ δεφενδεύσει τοῦ καθ' ἡμᾶς πατριαρ-
χικοῦ, ἀποστολικοῦ τε καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ὃν τὴν κηδεμονίαν κληρωθέντες
θεόθεν οἱ τὰς ἡγίας αὐτοῦ ἐπιτετραμμένοι ὀφειλομεν, διη δύναμις, ἀγαλαμβάνειν
καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἀντιλήψεως δεόμενα τῶν Ἱερῶν σκηνωμάτων, καὶ τούτων μάλιστα,
δισα ἀρχαιότητι διαπρεπῆ καὶ ἀρετῆ διαβόητα, βασιλικῆ τε ἀμα καὶ πατριαρχικῆ
φιλοτιμίᾳ ἐπίσημα διετέλεσαν, ἐπιβεβαιοῦντες τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἐν τῷ καλῷ
κατάστασιν διὰ μεταγενεστέρων γραμμάτων καὶ μὴ ἔαν ἐπιγενέσθαι αὐτοῖς φθοράν
τινα καὶ βλάβην ἐκ τῶν τοῦ καιροῦ περιστάσεων· ταμεῖα γὰρ ἀρετῆς διμολο-
γουμένως καθέστηκε τὰ Ἱερά ταῦτα τῶν ψυχῶν φροντιστήρια καὶ σεβάσμια μονα-
στηρια· ἐν αὐτοῖς γὰρ διωροσύνης ἀσκεῖται τρόπος καὶ ψυχῶν τελειότης πο-
ρίζεται καὶ βίος θεοφιλῆς ἐκπαιδεύεται καὶ τῆς ὑπομονῆς καταρτίζεται τὸ σωτήριον
κλέος, διπου γε καὶ θεὸς ἐν τοιούτοις ἐπαναπαύεσθαι πιστεύεται. ταύτη τοι καὶ
κατὰ πάντα καιρὸν ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὴν σύστασιν
αὐτῶν καὶ συντήρησιν περὶ πολλοῦ ποιουμένη, χεῖρα βοηθείας ὀρέγειν αὐτοῖς ἐν
πᾶσι τρόποις οὐκ ἀπαγαίνεται. ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὰ νῦν προσεχομίσθη καὶ
ἐνεφανίσθη ἡμῖν ἵσον ἀρχαίου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος γεγονότος πρὸ
χρόνων ἡδη ἐπέκεινα τῶν ἔχατον ἐπὶ τοῦ πάλαι ποτὲ πατριάρχου, [τοῦ] μακα-

ρίτου κυρίου Παρθενίου, καὶ διαλαμβάνοντος, ὡς ἡ κατὰ τὴν Πελοπόννησαν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐπισκοπῆς Κερνίτης εύρισκομένη Ἱερὰ καὶ σεβασμία μονή, ἡ τιμωμένη ἐπὶ ὄνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐπικεκλημένη δὲ Μέγα Σπήλαιον, ἡ ὕσπερ χειμῆλιον καὶ θησαυρὸν πελάτιμον ἔχουσα τὴν Ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τὴν παρὰ τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἱστορηθεῖσαν, ἀνωθεν μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ γρόνων ἀμυγμονεύτων διετέλεσε βασιλική, πατριαρχική καὶ σταυροπηγιακή, ἐλευθέρα τε καὶ ἀδουλωτὸς πάντη ὑπὸ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀσιδίμων βασιλέων καὶ πατριαρχῶν τῇ παντελεῖ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀσυδοσίᾳ τετίμημένη, ἀτε καταφανοῦς οὖσης καὶ τοῖς πᾶσιν ὅμολογουμένης τοῖς τε πάλαι καὶ τοῖς μετέπειτα τῆς τοιαύτης αὐτῆς βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῖς θεωσαμένοις καὶ ἀγ-
γινωκοῖς τὰς χορηγηθέντας αὐτῇ καὶ σωζόμενα ἐν τῷ τότε βασιλικᾷ τε χρυσό-
βουλλα καὶ πατριαρχικὰ σιγιλλιώδη γράμματα, ἥστινος ἐλευθερίας καὶ αὐτο-
νομίας αὐτῆς σωζομένης τε καὶ φυλαττομένης καὶ διενεργουμένης ἀνενοχλήτως,
ὡς παρὰ πᾶσιν ἐγγιωσμένης, διῃγον ἐν ἀνέσει πάντες οἱ συνασκούμενοι ἐν αὐτῇ
περίπου τοὺς πεντήκοντα πρὸς ἑκατὸν δισιώτατοι πατέρες, τέμνοντες ἐλευθέρως
τὴν αὔλακα τῆς σωτηρίου δόσιπορίας αὐτῶν καὶ τὸν ἐν τῷ μοναδικῷ βίῳ τῆς
ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς ἀκαλύτως ἔξασκοῦντες καὶ μετερχόμενοι τρόπον. εἴτα
κρίμασιν οἵς μόνος οἴδε Θεός, συμβάν εξ ἐπηρείας τοῦ μισοκάλου δαιμονος τὴν
ἱερὰν μονὴν ταύτην πυρὶ καταναλωθῆναι, τῶν πατέρων, ὡς φησί, περὶ τὸν τρυ-
γητὸν ἐνασχολουμένων, ἐπομένως διὰ τῆς ἐπιγενομένης ταύτης δλεθρίου πυρκαϊδὸς
ἀπετεφρώθησαν δυστυχῶς καὶ κατεκάησαν καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ σκευφυλακείῳ
αὐτῆς σωζόμενα Ἱερὰ σκεύη καὶ ἀμφια σύναμα τοῖς χρυσοβούλλοις καὶ σιγιλλίοις,
τῶν παρευρεθέντων πατέρων μόλις δυνηθέντων διασώσασθαι καὶ ἔξελέσθαι τοῦ
πυρὸς τὴν ῥηθεῖσαν τῆς Θεοτόκου εἰκόνα, τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγίου Λουκᾶ ἱστορηθεῖσαν.
μεθ' οὐν ἀτυχίαν καὶ δεινὴν περίστασιν προσελθόντες τηγικαῦτα οἱ τῆς Ἱερᾶς μονῆς
πατέρες τῇ προνοίᾳ καὶ κηδεμονίᾳ τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ τούτου
θρόνου καὶ τὸ ἐπισυμβάν τῆς πυρκαϊδὸς τοῦτο πάθος ἐκτραγῳδήσαντες, καὶ τὴν
διὰ τοῦ πυρὸς ἀπώλειαν τῶν εἰρημένων χρυσοβούλλων τε καὶ σιγιλλίων καὶ
λοιπῶν συστατικῶν γραμμάτων τῆς μονῆς αὐτῶν ταύτης ἐμφανίσαντες καὶ δηλώ-
σαντες καὶ πιστώσαντες, τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἐλευθερίαν τε καὶ αὐτονομίαν τὴν
διὰ βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ σταυροπηγιακῆς ἀξίας ἀλλως τε ἐμφανῆ καὶ κατά-
δηλον καὶ τοῖς πᾶσιν ὅμολογουμένην, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ τότε διατελοῦσαν, Ἑλαβον
παρὰ τοῦ ῥηθέντος πατριάρχου, κυρίου Παρθενίου, τὴν ἀνανέωσιν καὶ βεβαίωσιν
αὐτῆς διὰ τοῦ διαληφθέντος συνοδικοῦ γράμματος, ἀποφανομένου καὶ ἐπιβεβαιοῦντος

Ε. ΔΙΑΝΕΥΣΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

αὐτοῖς τὸ εἶναι καὶ λέγεσθαι αὐθις, ὡς καὶ πρότερον, τὴν Ἱερὰν μονὴν ταῦτην βασιλικὴν καὶ σταυροπηγιακὴν καὶ πάντη ἐλευθέραν καὶ ἔχειν ἀναμφιβόλως καὶ ἀκαλύπτως πάντα τὰ ἀνέκαθεν φιλοτιμηθέντα αὐτῇ τῆς ἐλευθερίας προνόμια καὶ τὸ μηδεμίαν προσλογίζεσθαι αὐτῇ ἐκ τῆς περιστατικῆς ταύτης αἰτίας, δηλονότι τῆς τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ πυρὸς ἀπωλείας, ὑφεσιν καὶ ἐλάττωσιν καὶ ἐπήρειαν ἡντινανοῦν ἐπὶ τοῖς οἷς πεπλούστηκεν ἀνέκαθεν προνομίοις. Διπέρ ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα προσκομίσαντες τὰ νῦν τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐδεήθησαν μετὰ θερμῆς παρακλήσεως ἐπιχυρωθῆναι καὶ ἐπιβεβαιωθῆναι τὴν αὐτὴν ταῦτην σταυροπηγιακὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ παρ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς διατάπωσιν καὶ κατὰ τὰ ἀνέκαθεν φιλοτιμηθέντα προνόμια διὰ παντελοῦς ἀσύδοσίας ἀναγενθῆναι τε ταῦτα δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγαλλιώδους γράμματος. Ἐν τὴν δέησιν καὶ ἀξίωσιν εὐλογον οὖσαν καὶ δικαίαν εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι, ὡς χρέος ἀπαραίτητον ἔχοντες ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν τοιούτων Ἱερῶν οἴκων καὶ συνιστᾶν τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν προνόμια καὶ τὴν ἀνέκαθεν ἐλευθερίαν, ἐπὶ τῷ σώζεσθαι διηγεῖται ἀγεπηρέαστα καὶ ἀδικιλόβητα, γράφομεν διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἀποφανόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τῇ διαληφθεῖσα κατὰ τὴν Πελοπόννυητον ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐπισκοπῆς Κερνίτης διατελοῦσα Ἱερὰ καὶ σεβασμία· βασιλική, τε καὶ πατριαρχική καὶ σταυροπηγιακή μονή, τῇ τιμωμένῃ ἐπ' ὄνόματι τῆς Κομιῆσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἐπικεκλημένη Μέγα Σπήλαιον, καθὼς ἀναθεν καὶ εὗ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἀμυημονεύτων ὑπῆρξε καὶ διετέλεσεν ἐλευθερίᾳ παντελεῖ καὶ αὐτονομίᾳ κεκομημένη, διὰ βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ σταυροπηγιακῆς ἀξίας, οὗτω καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔδης καὶ εἰς ἀπαντά τὸν αἰῶνα, ἕως οὐ δὲ λιός περιτρέχει τὸν χώκλον αὐτοῦ, τῇ τε καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γιγάντηται βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακή, ἐλευθέρα τε πάντη καὶ ἀδούλωτος καὶ ἀκαταπάτητος καὶ ἀγεπηρέαστος καὶ πάντη ἀσύδοτος δόμοι μετὰ τῶν ἀλλων ὑποτελούντων αὐτῇ καὶ ἐν διαφόροις τόποις κειμένων μετοχίων αὐτῆς, διτιγα εἰδικῶς εἰσὶ ταῦτα· τὸ κατὰ τὸ χωρίον Στρέζοβαν μετόχιον τῆς Εὐαγγελιστρίας δόμοι μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ χωραφίων καὶ τῆς ἐκκλησίας· τὸ κατὰ τὰ Μαύρα Βευγά σὺν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τοῖς συνημμένοις αὐτῷ τόποις· τὸ κατὰ τὰ Τρυπία μετὰ τῆς ἐκκλησίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὰ Σταυρία, μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Μαρίνης καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὰ Νεάματα μετὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Δημητρίου καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὰ Θυγνεῖα σὺν τοῖς τόποις αὐτοῦ· τὰ κατὰ τὰς Φυτείας μετὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ

άγιου Γεωργίου σὺν τοῖς τόποις αὐτοῦ· ὁ διγιος Νικόλαος μετὰ τῶν ἐλαιοφύτων καὶ τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὴν Πανηγυρίστραν μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Τριάδος καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὸ Σταυροέλαστον μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῶν Εισοδίων καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὴν Σάλμεναν μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὴν Γουμένιτζαν σὺν τοῖς τόποις αὐτοῦ· τὸ κατὰ τὰ Δεχανά τὸν τῷ διπηγτίῳ καὶ τοῖς τόποις αὐτοῦ· τὸ ἐν τῇ Παλαιᾷ Πάτρᾳ διπηγτίον σὺν ἄλλοις τόποις αὐτοῦ· τὸ ἐν τῷ Καλαμακίῳ μετὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν τόπων αὐτοῦ· τὸ Μέγα Ἀμπέλιον μετὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου· τὸ ἐν τῇ Βοστίτζᾳ μετόχιον μετὰ τῶν τόπων αὐτοῦ καὶ ὅσα ἄλλα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ ταῖς ὑποχειμέναις αὐτῇ ἐπισκοπαῖς διοῖ μετὰ τῶν ἀπηριθμημένων ἀνωτέρω τόπων, οἵτινες εἰσὶν ἀμπέλια, χωράφια, κήποι καὶ δένδρα, παλαιὰ βασιλικὰ καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἀφιερώματα· ἔπει δὲ καὶ δσα ἄλλα ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἔξῆς ἀπὸ τῆς τῶν γριστιανῶν ἀφιερώσεως προσκτήσεται πράγματα καὶ κτήματα ἡ ιερὰ μονὴ αὐτη, ἔχωσι μένειν καὶ ταῦτα πάντα ἀναφαίρεται καὶ ἀκαταπάτητα καὶ ἀνεπηρέαστα, ὡς μετόχια τῆς σταυροπηγιακῆς μονῆς ταύτης, μηδενὸς πώποτε τολμῶντος μηδὲ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως Κερνίτζης ἡ ἄλλου τινὸς τὸ παρόπαν ἡ πατριαρχικοῦ τινος ἐξάρχου κατεπεμβαίνειν τῆς ιερᾶς μονῆς ταύτης καὶ ἐνοχλεῖν τοῖς ἐνασκουμένοις αὐτῇ πατράσιν ἡ δόσιν ἀπαιτεῖν παρ' αὐτῶν πολλὴν ἡ δλίγηη ἡ ἐπὶ προφάσει ἐξαρχικοῦ δικαιώματος ἡ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν· ἀλλ' ὑπάρχῃ ἀσύδοτος ἐς τὸ παντελές, μηδενὶ μηδὲν διφείλουσα παρέχειν μέχρι καὶ δβολοῦ, μηημονευομένου ἐν αὐτῇ ἀεννάδας τοῦ πατριαρχικοῦ δνόματος, ὑποχειμένη ἀμέσως τῷ καθ' ἡμᾶς οίκουμενικῷ θρόνῳ καὶ ὑπ' αὐτοῦ μόνου δεσποζομένη, διεξαγομένη, τε καὶ κυβερνωμένη ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς γρείαις καὶ ὑποθέσεσιν. οἱ δ' ἐν αὐτῇ συνασκούμενοι πατέρες διάγοντες ἐν ἀνέσει καὶ ἐλευθέρως διφείλουσι τζῆν εὐτάκτιας καὶ σωφρόνως καὶ κατὰ τὸν δρόν τοῦ μοναδικοῦ βίου, φροντίζοντες τῆς συστάσεως καὶ αὐξήσεως τῆς ιερᾶς μονῆς ταύτης. καὶ ἐπειδὸν ἔχωσι γρείαν χειροτονίας, ἔχουσιν ἀδειαν προσκαλεῖν, δν δι βούλωνται ἐκ τῶν πλησιογάρων ἀρχιερέων ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν τὰς χειροτονίας αὐτῶν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως, ὡς νενόμισται, ἀλλὰ καὶ ἐν στερήσει ἥγουμενου γενόμενοι ἔχουσιν ἀδειαν ἐκλέγειν ἔνα ἐκ τῆς συνοδίας αὐτῶν τὸν κοινῶς ἀναφανέντας ἀξίον καὶ τούτον ἀποκαθιστᾶν ἥγουμενον· τῷ δὲ κατὰ καιροὺς ἥγουμενῷ τῆς μονῆς ταύτης παρέχομεν ἀδειαν σφραγίζειν ἀναγνώστας ἔνδον μόνον τῆς μονῆς αὐτῶν ταύτης¹⁾ καὶ πρὸς τούτοις παρέχειν ἀδειαν καὶ τοῖς ἀξίοις καὶ ἐμ-

¹⁾ αὐτῶν αὐτῆς Οεc.

πείροις ἀναφανεῖσιν Ἱερομονάχοις τῆς μονῆς ταύτης δέχεσθαι τοὺς λογισμοὺς τῶν συνασκουμένων πατέρων καὶ προσεργεμένων χάριν ἐξομολογήσεως ἐξ αὐτῶν ἔνδον τῆς μονῆς ταύτης, μηδένα δὲ τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων ἔχειν ἀδειαν καθιστᾶν ἐπιτρόπους κοσμικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἄνδρας ἐπὶ τῷ θεωρεῖν τὰς ἀποθέσεις τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς κοινότητος τῶν πατέρων καὶ μοναστηριακῶν θεώρεισθαι καὶ διεκπεραίνεσθαι. τοὺς δὲ καθάπαντας προστηλωθέντας τῇ Ἱερᾷ μονῇ ταύτῃ καὶ βαλόντας μετάνοιαν καὶ τὴν κουράν τὸν αὐτῇ δεξαμένους μηχέτι τολμᾶν λειποτακτεῖν καὶ ἀναγωρεῖν καὶ φεύγειν ἐξ αὐτῆς χωρὶς ἀδείας τοῦ ἡγουμένου καὶ νομίμου αἵτιας, τὸν δὲ ἄλλως τολμήσαντα λειποτακτῆσαι καὶ φυγεῖν, Ἱερωμένον¹⁾ μὲν δητα ἔνοχον εἶναι καθαιρέσει, μοναχὸν δὲ ἀφορισμοῦ μέχρι τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ. ταῦτα γοῦν πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καὶ διορισθέντα βουλόμεθα ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἴσχυν μόνιμον καὶ διηνεκῆ ἐς ἀεὶ καὶ διαμένειν ἀπαρεγχείσθα ταὶ ἀμετάπτωτα μέχρι παντός. δε δὲ τις καὶ δικοῖος τολμήσῃ διασεῖσθαι καὶ ἀνατρέψαι τι τῶν ἐν τῷ παρόντι διορισθέντων καὶ τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀσύδοτον τῆς Ἱερᾶς ταύτης μονῆς ὀπωσοῦν ἐπηρεάσαι καὶ ἐνόχησίν τινα καὶ βίαν καὶ δουλείαν ἐπαγγεῖν αὐτῇ οἰωδῆται τρόπῳ, ἀπ' ἐναντίας φερόμενος τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ συνοδικῇ ἡμῶν ἀποφάσει ταύτῃ, δ τοιοῦτος, δικοῖας ἀν τῇ τάξεως καὶ δικοίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ἀγίας καὶ δμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου καὶ μακαρίας τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου θεοῦ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἀλυτος ἐν τῷ νῦν αἰώνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης. Εθεν εἰς ἔνδειξην ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν συνοδικὸν στιγματιώδες ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ ἐδόθη τῇ δηθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Ετει σωτηρίῳ αψια' μηνὶ μαρτίῳ ἵνδικτιῶνος δέ τ.

† Παΐσιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Καισαρείας Γεράσιμος †.

† Νικαίας Καλλίνικος †.

† Κυζίκου Γεράσιμος †.

† Δέρκων Μακάριος †.

† Μελενίκου Κύριος †.

† Μετρῶν Ἀνθίμος †.

† Ηρακλείας Μελέτιος †.

† Χαλκηδόνος Καλλίνικος †.

† Νικομηδείας Ἀνθίμος †.

† Προβοσσης Δανιήλ †.

† Σωζουπόλεως Θεοφάνης †.

† Ναυπλίας καὶ Ἀργους Νεόφυτος †.

¹⁾ Legendum videtur Ἱερομόναχον.

VIII. 7256—1748, 25. mensis junii, ind. XI. et 7293—1785, 25. mensis novembris, ind. III. Bucarestii.

Ioannes Michaël Sutzos, voevoda Ungrovachiae, monasterio regio in urbe Constantino-poli, dicto Vlach-Serai, donat redditum ex possessionibus in Vlachia.

Ιωάννης Μιχαήλ Κωνσταντίνου Σούτζος βοεβόδας, ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμών πάσης Οὐγκροβλαχίας.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Βλαχία ἔχει ἐν τῇ βασιλικῇ περιφανεστάτῃ καθέδρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μίαν ιερὰν μονήν, διοικούμενην Βλάχ Σαράγι, ητοι εἶναι καὶ καταλυμα τῶν αὐθεντικῶν ἀνθρώπων, δοἱοι ὑπάγουσι καὶ ἔρχονται ἐδῶθεν ἐκεῖσε, καὶ ἐπειδὴ τῇ ιερᾷ αὐτῇ μονῇ δὲν ἔχει κάνεν αὐθεντικὸν ἔλεος μήτε εἰσόδημα ἀπὸ τῆς Βλαχίας, καθὼς ἀλλα μοναστήρια καὶ μοναὶ ἔχουσιν εἰς διάφορα μέρη καὶ ξένα καὶ ἐντόπια, καὶ μηδ' ἔχει εἰς βασιλεύουσαν δὲν ἔχει ἀρχετὴν ἐνορίαν συνοίκων, (καθὼς καὶ ἀλλας ἔχουσιν ἐκκλησίας), ἀπὸ τῆς συνδρομῆς τῶν δποίων νὰ τημπορέσῃ νὰ προφθάσῃ δλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ οὕτως εἶναι στερημένη πάσης προμηθείας, ἐκρίναμεν, δτι μία μονή τοῦ τόπου τῆς Βλαχίας, εύρισκομένη εἰς τὴν βασιλικὴν καθέδραν, (τὸ δποίων τοῦτο εἶναι πρὸς τιμὴν καὶ γάριν τοῦ τόπου) δὲν εἶναι εὔλογον νὰ γίναι ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀπεστερημένη πάσης βοηθείας τοῦ τόπου τούτου, ἐν ὧ θεώρια ἐλέει τόσα καὶ τόσα μοναστήρια ἀλλοδαπή βοηθοῦνται καὶ χωρενῶνται μὲ τὰ ἐλέγη τῆς χριστιανικῆς ταύτης ἥγεμονείας, πόσῳ μᾶλλον πρέπει νὰ βοηθήται καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα ίδιαιτέρως ἀβοηθητού μοναστήριον. Διὸ καὶ διὰ τὸ χρέος, δπερ ἔχει ὁ τόπος σύτος πρὸς τὸ ῥηθὲν ιερὸν μοναστρήριον, καὶ διὰ τὴν εὐλάβειαν, τὴν ἔχομεν τήμεῖς πρὸς δλα τὰ ιερὰ σκηνώματα καὶ δι' ὅσην καταβάλλομεν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ βλέπωμεν τὰ τε ἀλλα ιερὰ σκηνώματα καὶ τὸ ῥηθὲν ἐντόπιον μοναστήριον μετὰ τῆς ἀπαίτουμένης εὐκοσμίας καὶ γωρίς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων, ἀπεφασίσαμεν ἐξ οἰκείας μας βουλῆς καὶ προαιρέσεως καὶ ἐκδίδομεν τὸ παρὸν ἡμέτερον αὐθεντικὸν χρυσόβουλλον, ἵνα λαμβάνῃ ὁ δοιώτατος ἥγονμενος (ὅστις εἶναι κηδεμών καὶ κυβερνήτης τῆς ιερᾶς ταύτης μονῆς) καθ' ἕκαστον χρόνον ἔλεος καὶ εἰσόδημα ἀπὸ τὸν τόπον τούτον, ἐκ τῶν 27 δηλαδὴ ποπορίων τῶν ἐν τῷ καθηλικίῳ Ρωμανατζίου, ἄτινα ποπόρια δὲν εἶναι μέχρι τοῦδε ἀφιερωμένα εἰς κάνεν ἀλλο μοναστήριον, ἀνὰ δύω ἀσπρα εἰς τὸ μέτρον, καθὼς καὶ ἀλλα μοναστήρια καὶ τὸ πάρπαρον κατὰ τὸ σύγχθει, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἀσπρα νὰ μένωσι καὶ αὖθις αὐθεντικά, τὰ δποία ποπόρια εἶναι τὰ ἑρεζῆς Δοπρολοβένι, Φατκάργι, Πραγκοβένι, Βαλένι, Ηατζογιουλ,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΜΙΤΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ ΦΙΛΟΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πρανέτζουλ, Πρασκοβένι, Δοπρονούλ, 'Ροσιγένι, 'Οσίκα, Κοσοβάνι, Βασιγιόρα, Ποπουζελέστι, Πρίπα 'Απιλέβι, Κιζδαβέστι, Μαρσάνι, Γκαλέσουλ, Σορόι Παρσάβου, Δοπροτέστι, Ζβόρχλα, 'Αμαρέστι δὲ σούς, Κέζος Τζελέγιουλ, Πούπιτζουλ, Στούδικα, 'Ρέδια, Γκιρπόβου βέρδε. ὡσαύτως νὰ λαμβάνῃ καὶ ἀπὸ τὸ καδηλῆκι τοῦ Γκορζίου ἐκ τῶν 89 ποπορέων, τῶν μὴ εἰσέτι ἀφιερωμένων, πᾶκιν ἀνὰ δύο ἄσπρα τὸ μέτρον καὶ τὸ πάρπατρον κατὰ τὸ σύσηθες, ἥτοι ἀπὸ Πράτουγια, 'Ράσινα, 'Ρογκόσινα, Βιέσανι, Παράσουλ, Καρινέστι, Κοζοτζένι, Δετζέστι, Βατέστι, Γκολδιάνου, Τζέπουλ, Σουρκάψιλη, Τρουπάψι, Πουζέστι, Γκρούγιουλ, Δίν πλάσσα Τζιλότλουΐ, Διάλου Πλοποσόρου, Πεστζιάνα, Πελτιάνου, Βλαδουλιάνι, Τζιάρα, Κούκα, Κορνέστιϊ, Στροέστι, Λιψόρα, 'Αρκάνι, Παλτισόρα, 'Ρίγκουλ, Λιλέστι, 'Αμιξένι διάλου παλάνιλορ, Πορτζάνι, Μοσνένι, Πιρνέτζι, Σιμποτίνουλ, Χουρέζουλ, Σκέλλα, Περκουρίλε, Διάλουλ πατρίνι, Σαργκόγιουλ ἢ 'Ρουτζιβαλάρ, Κοὺρ πάνουλ πιρσέστι, Τίργου Ζίγιουλουΐ, Βλαδιμίρ, Πετζένι, Πατζόστι, Ζικόγιουτ δπίρσιγια, Δίν πλάσσα Ζίγιουλουΐ, Χουράζάνη δὲ 'Αμαράδ, Πισκόγιουλ, Πουσιγιότζι, Κολτζέστι, Τινδολέστι, Γκιτζέστι, Νεγχρένι δινπλάσσα, 'Αμερέζι δὲ σούς, Ζχάρδα περέστι, Ποπέστι, Τραχτα, Σάκα, Λιχουρίτζιϊ, Γκλαβιάνι, Ποζάρουλ, Πογιάνα, Σετζουρίλα, 'Αλούνουλ, 'Ροσήγια δέζος, Σιτόγια, Περτζένι, Τζοκάδι, Ποτζοβάλεστι, Ζοστλέστι, Παρέστι, Ποκοάραλε, Τζουπέρτζιλε, Πουντζέστιϊ, τὸ Παρζόγιουλ δλον τῆς πλάσσας Χάρμε φίζουνι, Γιουράτζι, Διάλου βαλέστι, Κορμανέστι, Πικούσα, Πλασόγια, Τελέτζιϊ, Διάλουλ ματζιλορ, Διάλου Γκουράνι, Πιλτα, 'Ιζβάρκα, Διάλου Κοτένι, Διάλου Κολτζέστι δίν πλάσσα Τισμένι. διὰ ταῦτα δ ὁ δσιώτατος ἡγούμενος, δστις κατὰ καιρὸν ἐπιστατεῖ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ εἰσοδήματος ἔχει νὰ διορίζει ἐπίτροπόν του, δστις νὰ συμπεριέρχηται μετὰ τῶν αὐθεντικῶν βιναριτζέριδων, καὶ συγχαταγγράφῃ τὴν ποσότητα τῶν μέτρων ἐκείνων, δσοι πληρώγουσιν βιναρίτοιον, καὶ ἐκ τῶν πέντε ἄσπρων εἰς τὸ μέτρον, δσα συνήθως λαμβάνονται, τρία ἄσπρα νὰ τὰ λαμβάνωσιν οἱ αὐθεντικοὶ βιναριτζέριδες, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἄσπρα καὶ τὸ πάρπατρον νὰ τὰ λαμβάνῃ διωρισμένος ἐπίτροπος τοῦ μοναστηρίου, χωρὶς νὰ ἔχωσι νὰ ἐπεμβαίνωσι παντάπασιν οἱ αὐθεντικοὶ βιναριτζέριδες εἰς τὸ μέρος τοῦ μοναστηρίου. ἐκ τούτων δὲ τῶν ἄσπρων τοῦ βιναριτζίου τοῦ μοναστηρίου, δσα συναχθῶσιν ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα καδηλίκια, χρεωστεῖ νὰ δίδει δ ἡγούμενος τοῦ Βλάχ Σαραγίου εἰς τὸ γέον γοσοκομεῖον τὰ Θεραπεῖα καθ' ἔκαστον χρόνον ἀνὰ διακόσια γρόσια εἰς σύστασιν ἐνὸς πνευματικοῦ πρὸς παργγορίζν καὶ ψυχικὴν θεραπείαν τῶν ἐκεῖσε ἀρρώστων καὶ μυημόσυνον τῶν ἀφιερωτῶν· τὰ δὲ λοιπὰ ἄσπρα, δσα ξθελαν συναχθῶσι, νὰ δαπανῶνται εἰς πληρωμὴν τῶν πρὸς εὐπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας ψαλτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων τῇ ἐκκλησίᾳ. δφείλουσι δὲ δ τε ἡγούμενος καὶ οἱ ἐφημέριοι νὰ μνημονεύωσι δεόμενοι ἐν ταῖς

ίεραις λειτουργίαις ύπερ εἰρήνης καὶ καλῆς καταστάσεως καὶ ἀφθόνου καρποφορίας καὶ σωτηρίας τοῦ δρυδόξου πληρώματος καὶ τόπου τῆς Βλαχίας. καὶ δὴ ἀξιούμεν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν αὐθέντας, δσοι μεβ' ἡμᾶς ἀξιωθῶσι τῆς ἔξουσίας τοῦ αὐθεντικοῦ τούτου θρόνου, ἵνα συμφώνως ἀνανεώγωσι καὶ ἐπικυρώγωσι τὸ ἔλεος τοῦτο, τὸ ὅποιον κατὰ δίκαιον λόγον ἐχορηγήθη τῷ ρήθεντι ιερῷ μοναστηρίῳ· οὕτω γάρ καὶ τὰ τῆς ἐκλαμπρότητός των χρυσόβουλλα καὶ ἐλέτη ἔσονται παρ' ἄλλοις αὐθένταις ισχυρά καὶ κύρια καὶ σεβάσμια. ἐπεκυρώσαμεν δὲ τὸ παρὸν ἡμέτερον χρυσόβουλλον καθ' τῇ ἴδιᾳ τῆς ἡμετέρας αὐθεντίας ὑπογραφῇ. Ἱωάννης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Σοῦτζος βοεβόδας καὶ τῇ τῶν φιλτάτων ἡμῶν τέκνων, Ἱωάννου βοεβόδα, Γρηγορίου βοεβόδα καὶ Ἀλεξάνδρου βοεβόδα. ὥσαύτως καὶ πάντων ἀπαξιπλῶς τῶν τιμιωτάτων καὶ εὐεγενεῖρων ἀργόντων τῶν πρώτων τοῦ ἡμετέρου διβανίου, πὰν Δημητρίου Γκίκα, μεγάλου μπάνου. πὰν Στεφάνου Βραγκοβάνου, μεγάλου βορνίκου τῆς Κάτω Τζάρας. πὰν Γιανάκη Μουρούζη, μεγάλου βορνίκου τῆς Κάτω Τζάρας. πὰν Μανωλάκη Βραχοβάνου, μεγάλου λογοθέτου τῆς Ανω Τζάρας. πὰν Γρηγορίου Παλιάνου, μεγάλου λογοθέτου τῆς Κάτω Τζάρας. πὰν Γρηγορίου Ηαλασάκη, μεγάλου σπαθάρη. πὰν Γιανάκη Βακαρέσκου, μεγάλου βιστιάρη. πὰν Ἀλεξάνδρου, μεγάλου ποστελνίκου. πὰν Γεωργίου Σούτζου, μεγάλου κλουτζιάρη. πὰν Δημητρίου Ραχοβίτζα, μεγάλου παχαρνίκου. πὰν Ἱωάννου Πραϊλόη, μεγάλου στολνίκου. πὰν Ἀλεξάνδρου Μάνου, μεγάλου καμαράση. πὰν Γρηγορίου Δούνα, σλουστιάρη. πὰν Κωστάκη Παλατζάνου, μεγάλου πιτάρη. διατάσσομεν τὸν πὰν Μανωλάκη Βραγκοβάνον, μεγάλον λογοθέτην ἐκτελεστήν. ἐγράψη τὸ παρὸν ἡμέτερον χρυσόβουλλον κατὰ τὸ β' ἔτος τῆς πρώτης ἡμῶν αὐθεντείας ἐνταῦθα ἐν τῇ πρωτευούσῃ πόλει καὶ καθέδρᾳ ἡμῶν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας κατὰ τὸ 1784 ἔτος τὸ σωτήριον, Ιουνίου 25.

Ἱωάννης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Σοῦτζος Βοεβόδας, ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμὼν πάσης Οὐγροβλαχίας. Προσθήκη. Ἱωάννης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Σοῦτζος κτλ.

Ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῶν ἄνω ρήθεντων ποπορίων τέσσαρα εὑρέθησαν πρὸ καιροῦ ἀφιερωμένα εἰς τὸ ιερὸν μοναστήριον Πίστριτζας, ἀντ' ἐκείνων ἐπιβραβεύομεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Βλάχ Σαραγίου νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὰ ποπόρια Λέουλ καὶ Ροχοβίτζα τῶν ἐν τῷ Ρωμανατζίῳ ἀνὰ τρία ἀσπρα τὸ μέτρον, ἐπειδὴ καὶ τὰ λοιπὰ δύο ἀσπρα καὶ τὸ πάρπαρον εἶναι ἀφιερωμένα εἰς ἄλλο μοναστήριον. 1785 νοεμβρίου 25.

IX. 7277—1769, mense februario, ind. II. Bucarestii.

Ioannes Gregorius Gkika, voevoda Ungrovlachiae, donat monasterio ecclesiam dictam Blach-Serai in urbe Constantinopoli.

Ιωάννης Γρηγόριος Ἀλεξάνδρου Γκίκας βοεβόδας, ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμὼν πάσης Οὐγκροβλαχίας.

Μέγιστον ὄντως καὶ ἐπαινετὸν παρὰ τε θεῷ καὶ ἀνθρώποις τὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐκοσμίας μερίμναν τοὺς ἐν ἀρχῇ δυτας καὶ τῆς τῶν Ἱερῶν καταγωγῶν συστάσεως καὶ βελτιώσεως φροντίζειν καὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς αὐτῶν κήδεσθαι, καὶ μέγιστον καύχημα πρὸς θεὸν οἱ οὗτοι διακείμενοι κέκτηνται, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς κατὰ τὸν προφητάνακτα Δαβὶδ μετὰ παρρησίας τῷ θεῷ ἐκβοῶσι· „Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπου σκηνώματος δόξης σου“, καὶ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν διὰ τοῦτο θαρροῦσι παρὰ θεοῦ ζῆτεν λέγοντες. „μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωὴν μου.“ Ὡστε οἱ περὶ τὴν σύστασιν τῶν Ἱερῶν καταγωγῶν προσανέχοντες καὶ τῆς τούτων συστάσεως τε καὶ εὐπρεπείας ἐφιέμενοι εὐτόλμως παρὰ θεοῦ τὴν ἀφεσιν τῶν ἑαυτῶν ἀμαρτιῶν ἔξαιτοῦνται, ἐξιλεούμενοι τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα διὰ τῆς πρὸς τοὺς Ἱεροὺς αὐτοῦ ναοὺς μερίμνης τε καὶ ἐπιμελείας, καὶ μάλα δικαιῶς, ἐν αὐτοῖς γάρ ὑμνεῖται τὸ ἄγιον αὐτοῦ ὅνομα καὶ διξιολογεῖται παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν μετὰ συντριβῆς καρδίας καὶ ταπεινώσεως. αὐτῆς τοίνυν ταύτης τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐκοσμίας κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου θείου ἡμῶν Ἰωάννου Γκίκα βοεβόδα καὶ λοιπῶν φιλελεημόνων ἀδελφῶν ἡμῶν αὐθέντων φροντίζοντες καὶ ἡμεῖς κατ' ὄφειλήν ἀπαραιτητον καὶ τῆς Ἱερῶν καταγωγῶν συστάσεως ὑπέρ τι ἄλλο ἐφιέμενοι ἔργωμεν, ὡς θεόθεν τὴν διοίκησιν τοῦ αὐθεντικοῦ θρόνου τῆς Δακίας λαχόντες καὶ τὰς αὐθεντικὰς αὐτῆς τήνιας διέποντες, τὴν ἐν τῇ βασιλεούσῃ τῶν πόλεων κειμένην Ἱερὰν ἐκκλησίαν εἰς τὸ Βλάχ Σαράγιον κατὰ τὸν Ταγτὰ Μιναρὲ σεμνυγομένην ἐπ' ὄνδρατι τῆς θεοτόκου Κοιμήσεως, ίδίαν οὖσαν τῆς αὐθεντείας Οὐγκροβλαχίας, προσηλῶσαι καὶ ἀφιερῶσαι τῇ ἐν Πελοποννήσῳ οὖσῃ σεβασμίᾳ μονῇ βασιλικῇ τε καὶ πατριαρχικῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς ἴστοργθείσης ὑπὲ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἐπικαλουμένη τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἐπὶ τῷ ἐπισκέπτεοσθαι παρὰ τῶν ὀσιωτάτων πατέρων τῆς αὐτῆς μονῆς, διακυβερνᾶσθαι τε καὶ διεξάγεσθαι διὰ παντὸς πρὸς σύστασιν αὐτῆς κρείττονα καὶ εὐκοσμίαν καὶ αὔξησιν καὶ βελτίωσιν καὶ δι' αὐθεντικοῦ ἡμῶν χρυσοβούλου τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ἐπικυρῶσαι ἐπὶ τῷ ἔχειν διὰ παντὸς τὸ μόνιμον καὶ τὸ εἰς αἰώνα τὸν διπάντα ἀμετάτρεκτον καὶ ἀμεταποίητον, συμψήφων ἔντων ἐπὶ τῇ ἀποφάσει ἡμῶν ταύτην.

ώς δλως θεαρέστω καὶ ἐνθέου ζήλου πλήρει, καὶ τῶν φιλτάτων ἡμῶν υἱῶν. καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς πιστῶν ἀρχόντων τοῦ ἡμετέρου αὐθεντικοῦ διβανίου, τοῦ τε δηλαδὴ μεγάλου βορνίκου Κωνσταντίνου Κρετσουλεσκούλου, μπάνου Παύλου Κατακουζηνοῦ, βορνίκου Ράδου Βακαρέσκου, μεγάλου σπαθάρη Δημητράκη Γκίκα, μεγάλου λογοθέτου Σωτηρίου Στιρμπέη, μεγάλου βεστιάρη Μιχαήλ Κατακουζηνοῦ, παχαργίκου Νικολάου Στιρμπέη, στολνίκου Στεφάνου Τοπλιτζάνου, Κωστάκη Κομίσου καὶ Χριστοδούλου λογοθέτου β', δπως ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως, ἡ ἐν τῇ βασιλεούσῃ τῶν πόλεων κειμένη πλησίον τοῦ Ταχτά Μιναρὲ εἰς τὸ Βλάχ Σαράγιον, μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν διηγητῶν καὶ περιοχῶν καὶ πάντων ὃν κέκτηται κτημάτων ἀφιερωμένη εἴη, λέγηται τε καὶ γνωρίζηται ἀφιέρωμα τῆς σεβασμίας ταύτης μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, παρ' αὐτῆς διεξαγομένη καὶ κυβερνωμένη ὡς μετόχιον αὐτῆς, μενούσης τῆς ἀφιερώσεως ταύτης αὐτῇ ἀναποστάστου καὶ ἀναφαίρέτου εἰς αὖνα τὸν ἀπαντα. ἀξιούμεν δὲ καὶ τοὺς μεθ' ἡμᾶς ἀδελφοὺς αὐθέντας τοὺς ἀναδεξιούς τὴν ἡγεμονικὴν διοίκησιν τοῦ αὐθεντικοῦ τούτου θρόνου τῆς Οὐγκροβλαχίας κατὰ μίμησιν τοῦ διαληφθέντος ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀσιδίμου θείου ἡμῶν, ὡς πρωταιτίου δυτος αὐτῆς τῆς ἀφιερώσεως, μηδόλως διασείσαι καὶ ἀγατρέψαι τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην, ἀλλ' ἐπικυρῶσαι καὶ βεβαιῶσαι πρὸς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν ἀνεσήν τε καὶ ἀγαλλίασιν. ἐπὶ τούτῳ γάρ ἔξεδέθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον ἐν μεμβράνῃ χρυσόβουλον καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῆ τῆς Θαυματοβρύτου εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

αψέθ' ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ. Ἐγράφη ἐν τῷ α' χρόνῳ τῆς Οὐγκροβλαχικῆς ἡμῶν αὐθεντείας ἐν Βουκορεστίῳ.

Γρηγόριος Ἀλέξανδρος Γκίκας βοεβόδας.

X. 7294—1786, mense iulio, ind. IV.

Patriarcha Procopius et synodus probant unionem monasterii S. Georgii, dicti Carypi, cum monasterio dicto Mega Spelaeon.

† Προκόπιος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Πάντα τὰ αἰτήματα τὰ πρὸς σύστασιν Ἱερῶν καὶ σεβασμίων μοναστηρίων καὶ θείων καταγωγίων καὶ σχηνωμάτων ἀποδέχεσθαι δεῖ καὶ συνιστᾶν καὶ ἐπιχροῦν γράμματιν ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τὸ μόνιμον ἐπάγειν αὐτοῖς καὶ ἀσφαλές

τρόποις ἐνοῦσι, τιμᾶν τε τὰ Ἱερὰ ἔκασταχοῦ κείμενα καὶ σεβάσμια μοναστήρια ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις κακονικῶς καὶ δυνατωτέρας διαφενδεύσεως καὶ ὑπερασπίσεως ἀξιοῦν καὶ τὰ πρὸς αὕτησιν καὶ βελτίωσιν ἔκείνων ἐπίνοεῖν καὶ ἐφευρίσκειν εἰς διηγεκῆ αὐτῶν διαμονὴν καὶ συντήρησιν· οἵς γάρ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν σκηνώμάτων μέμηλε φροντίς, τούτους προστήσει ἐναβρύνεσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι μὴ ἐφ' οἵς ὁ πόρος διαρκῶς καὶ βεβαίως τὰ πρὸς διαμονὴν ἔχει, ἀλλὰ μάλιστα τὴν ἐπιμέλειαν καταβλητέον περὶ ἔκείνα, δοσαπέρ ἀν ἀπόρως ἔχοντα ἐν κινδύνῳ καταστῆ ἀπωλείας, καὶ μὴ μόνον αὐτοὺς τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοιαύτης ἐπιμελείας ὑπομνήσκειν, ἀποδέχεσθαι τε καὶ ἐς δύναμιν ἐπικυροῦν. αὗτη οὖν ἡ ἐπιμέλεια γεγένηται ἦδη καὶ περὶ τὸ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Χαλκηδόνος ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνου Ἱερὸν καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, ἐπ' ὄγόματι τιμώμενον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλοκάρτυρος Γεωργίου· οἱ γάρ χρήσιμοι μαγίστορες ἐκ τοῦ ῥουφετίου τῶν καπήλων, τῶν δουλευόντων ἐν τῇ βασιλευόσῃ τῶν πόλεων κατὰ τὸ Φανάριον, δηλαδὴ Τζουπαλῆ, Παλατᾶ, Κοντοσκάλλιον καὶ Ὑψωμαθεῖα, παραστάντες ἐγώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης, ἀντίγγειλαν καὶ ἐξετραγώδησαν τὰ κατὰ τὸ μοναστήριον τοῦτο δυστυχήματα· πρὸ γρόνων γάρ τινων εἶχον περιποιούμενοι αὐτὸν καὶ ἀγωνιζόμενοι καὶ προθυμούμενοι εἰς ἀνάκτησιν τούτου, μὴ κατορθωμένου δὲ αὐτοῖς τοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐρημώσεως ἐπαπειλουμένης, τελευταῖον ἴδιᾳ αὐτῶν γνώμη καὶ θελήσει ἥττασαντο θερμῶς, συγενῶσαι αὐτὸν τὸ μοναστήριον τῷ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κειμένῳ Ἱερῷ καὶ σεβασμίῳ ἡμετέρῳ πατριαρχικῷ καὶ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, Μεγαστήριαιον ἐπικεκλημένῳ, εἰς ἀνάσωσιν αὐτοῦ· καὶ δῆτα τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῶν ταύτην ἐζήτησαν ἐπικυρωθῆναι καὶ κατασφαλισθῆναι διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ ἐν μεμβράναις σιγιλλιώδους γράμματος εἰς μόνιμον καὶ διηγεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἵνα μὴ τῇ τοῦ γρόνου παρατάσσει εἰς λήθης ἐμπέσῃ βυθὸν καὶ ἐξίτηλα γένηται τῇ τούτων ἀφιέρωσις. διὸ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ταύτην εὔμενῶς ἀποδεξάμενοι, εὔλογον οὖσαν καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ βελτίωσιν τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου ἀχορῶσαν, κοινῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώσει γράφοντες ἀποφαίνόμεθα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ῥῆθὲν σεβάσμιον μοναστήριον τὸ ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνου τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, πάλαι ποτὲ ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ὑπάρχον τοῦ ῥουφετίου τῶν καπήλων, ὡς διὰ κοινῆς αὐτῶν γνώμης καὶ θελήσεως καὶ προαιρέσεως ἀφιέρωθὲν καὶ προσηλωθὲν τῷ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κειμένῳ Ἱερῷ μοναστηρίῳ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, μετὰ πάντων τῶν σκευῶν καὶ κτημάτων καὶ ἀφιέρωμάτων αὐτοῦ, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, τῶν

τε ἡδη δυτων ἀμπελίων τε καὶ κήπων (μπαχαέδων) καὶ τῶν εἰσέπειτα προσκτηθησομένων, ὑπάρχῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῆς ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ προστασίαν τῶν ὄσιωτάτων πατέρων τοῦ Ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ λέγηται καὶ γνωρίζηται μετόχιον ἐκείνου, συγηνωμένον καὶ προσηλωμένον καὶ ἀφιερωμένον ἐκείνῳ, δεσποζόμενον καὶ διατιθεργώμενον παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς ἐνταῦθα εἰς βασιλεύουσαν τὴν διατριβὴν ποιουμένου τίγουμένου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πατέρων, ὀφείλοντος καὶ προθυμοποιουμένου ἀντιλαμβάνεσθαι τε τούτου ἀμφοτέραις χεροῖς καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ φροντίζειν τὰ πρὸς καλλωπισμὸν καὶ σύστασιν καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω αὐξησιν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλοντος διδόναι, εἰ μὴ τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ καὶ κυριάρχῃ καθ' ἔκαστον ἔτος δεχαεῖς γρόσια λόγῳ ἐνοριαρκῆς ὑποταγῆς, Ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσῃς Βιθυνίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μεριότητος, κυρίῳ Παρθενίῳ, μημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ ὄγκοιος ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, ὡς κατὰ τόπον προϊσταμένου. ὀφείλουσι δὲ οἱ ῥηθέντες μαγίστορες [τοῦ ῥουφετίου] τῶν καπήλων διδόναι κατ' ἔτος ὑπὲρ μημονούσου καὶ ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας ἔκαστον μέρος (σέμπτιον) ἐκ τῶν τριῶν ἀνὰ ἑκατὸν γρόσια, συμποσούμενα τὰ πάντα εἰς τριακόσια γρόσια. καὶ δὴ διατριβούστος ἡδη ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ ὄντος τίγουμένου τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, τοῦ ὄσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου Βησσαρίωνος, παρέδωκαν οἱ ῥηθέντες μαγίστορες πρὸς αὐτὸν τοῦτ' αὐτὸν τὸ μοναστήριον, δοτις καὶ ὑπέσχετο φροντίζειν τὰ πρὸς σύστασιν, αὐξησιν τε καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρὸς καλλωπισμὸν καὶ εὐτρέπειαν κατὰ τὴν ἐνούσαν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπιμέλειαν. γρείας τε γενομένης ἐπισκευῆς καὶ ἀπαρτισμοῦ ἔγειν αὐτὸν τούτον τὸν τίγομενον τὴν φροντίδα περὶ πάντων τῶν γενησομένων ἐξόδων καὶ δαπανημάτων, μηδενὸς ἔτέρου Ἱερωμένου τῇ λαϊκοῦ ἔχοντος εἰς τὸ ἔξῆς μετογήν τινα τῇ ἐξουσίᾳν εἰς αὐτὸν τὸ μοναστήριον, εἰ μὴ μόνον αὐτῶν τῶν πατέρων τοῦ Ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὡς γνωρίζομενον καὶ λεγόμενον μετόχιον αὐτοῦ καὶ κτῆμα τοῖς καὶ πρᾶγμα ὀναφορίετον καὶ ἀναπόσταστον. ὑπέσχετο δὲ ὁ διακηρύθεὶς νῦν τίγομενος καὶ τοῦτο, δῆτι, ἐάν ποτε ἴδια γνώμη καὶ προαιρέσει καὶ συγκατανεύσει τῶν ὄσιωτάτων πατέρων τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου παρατηθῆ τῆς ἐπισκέψεως καὶ φροντίδος αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τῇ αὐτὸς τῇ ὁ κατὰ καιρούς τίγομενος, μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐξουσίαν διδόναι τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἄλλῳ τινὶ τῇ ἐσυχφίᾳ τῷ μοναστηρίῳ, εἰ μὴ μόνον τοῖς ῥηθεῖσι μαγίστοροι τοῦ ῥουφετίου τῶν καπήλων, παρ' ᾧ ἐλαβον τοῦτο. ἐπειδὴν δὲ ἐν στερῆσι τίγουμένου γένηται, ἔχουσιν εἰς πατέρες τοῦ

είρημένου μοναστηρίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγειν καὶ ἀποκαθιστᾶν
χοινῆ γνώμη αὐτῶν τὸν σεμνότερον καὶ ἀξιώτερον ἀναφανέντα. δοτις δ' ἂν καὶ
ὅποιος ἐπιχειρήσῃ καὶ τολμήσῃ μετακινῆσαι πως καὶ ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι
συνοδικῶς ἐπικυρωθέντα περὶ τοῦ είρημένου μοναστηρίου, μετογίου γεγονότος τοῦ
ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόν-
νησον Μεγάλου Σπηλαίου, ὁ τοιοῦτος, ὃποιας ἀν ἦ τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἀφωρι-
σμένος εἴη ἀπὸ θεοῦ χωρίου παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ
μετὰ θάνατον ἀλιτος καὶ τυμπανιαῖς καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς
ἀραις ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος. δθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηγεκῆ τὴν ἀσφάλειαν
ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν ἐν μεμβράναις γράμμα
καὶ σταυροπηγιασθὲν καὶ καταστρωθὲν ἐν τῷ Ἱερῷ κώδηκι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ
Χριστοῦ μεγαλης ἐκκλησίας. ἐδόθη τῷ ῥηθέντι ἥγουμένῳ, χωρὶς Βησσαρίωνι, ἐν
ἔτει σωτηρίω χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ ὄγδοηκοστῷ ἔκτῳ κατὰ μῆνα
Ιούλιον ἐπινεμήσεως δ' †.

† Προκόπιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Ἐφέσου Σαμουὴλ †.

† Κυζίκου Ἀγάπιος †.

† Ἰρακλείας Μεθόδιος †.

† Χαλκηδόνος Παρθένιος †.

† Νικομηδείας Ἀθανάσιος †.

† Θεσσαλονίκης Ιάκωβος †.

† Δέρκων Ἀνανίας †.

† Δράμας Γρηγόριος †.

† Αδριανουπόλεως Καλλίνικος †.

† Ναυπλίου Μελέτιος †.

XI. 7300—1792, mense ianuario, ind. X.

Patriarcha Neophytus confirmat, monasterium Sancti Georgii, dicti Carypi, in insula Antigoni, esse stauropegicum et unitum cum monasterio dicto Mega Spelaeon.

† Νεόφυτος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Ἡ κηδεμονία καὶ πρόνοια τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἱερῶν καὶ
σεβασμίων μοναστηρίων, τῶν εἰς δόξαν θεοῦ καὶ μνημόσυνον αἰώνιον τῶν ὁρθο-
θόξων κατὰ καιροὺς ἀνεγγερμένων παρὰ ϕιλοθέων καὶ εὐσεβῶν ἀνδρῶν τῶν
ἥγαπηκότων ἐξαιρέτως τὴν εὐπρέπειαν τῶν τοῦ θεοῦ σκηνωμάτων, σὺ μόνον ὁ φείλε-
μένη, ἐστὶ καὶ γρειώδης τοῖς παρ' αὐτοῦ ἡξιωμένοις τὴν προστασίαν καὶ μέριμναν
καὶ διοίκησιν τῶν τοιούτων εὐαγγῆλην οἶκων, ἀλλὰ καὶ πρὸ πάντων τῶν ἀλλα-